

Je korupce zakázaným tématem v České republice?

skrytapravda.cz/z-ekonomiky/925-je-korupce-zakazanym-tematem-v-ceske-republice

Redakce Skrytá Pravda

Redakční úvod: před Úřad vlády chodí dva muži s amplionem, pak před Ministerstvo obrany, před Řehkův Generální štáb. Prý dezoláti, pošuci, nevzdělanci a zmanipulovaní hlupáci vzděláním školy života. To tvrdí Rakušanovy Evropské hodnoty. Už první věty vás však vyvedou z manipulační špíny, že se jedná o podplacené, nesvéprávné "bezďáky". Prosím čtěte:

Mezi lety 2011 až 2018 jsem se účastnil výstavby elektrárny Adularya v Turecku, která byla zřejmě jednou z posledních akcí vývozu investičního celku prováděnou českými firmami do zahraničí. Jak tento případ jasně demonstroval, spojení českého státu ovládajícím státní finanční zdroje se soukromých vývozcem již nemá ani technickou, ani organizační a ani morální kvalitu, aby takovéto náročné úkoly bylo toto spojení schopno v zahraničí zvládnout. Je to tvrdé odsouzení, ale já zkusím můj vývod dále podpořit fakty.

Jak jsem pochopil na apokalyptickém případě elektrárny Adularya, vytvořil se tu takový podivný moloch korupčního propojení mezi soukromou sférou a státním sektorem, kdy úvěrové zdroje, kterými by mohl stát pomoci českým firmám na získání zakázky na zahraničním trhu, tak tyto prostředky naopak vedou ke zkolabování projektu, který by se nerealizoval, nebýt poskytnutého financování od českého státu. Na konci tzv. podpory českého státu se pak odehraje i bankrot českého vývozce, který se pokusil investiční dílo do zahraničí vyvézt. To mohu názorně zdokumentovat právě na příkladu generálního dodavatele elektrárny Adularya - firmy Vítkovice Power Engineering (VPE), a pak i na osudu firmy JPG Jihlava, které zlomily vaz projekty financované z České exportní banky (ČEB), projekty, jakými byly: výstavba apartmánů v tuniském letovisku Hammamet, obchodní centrum v ruské Rjazani a továrna Kalevala na výrobu dřevotřískových desek v Petrozavodsku v severním Rusku.

U případu Adularya, o kterém dnes chci pojednávat, mi potvrdil turecký investor, že si vybral českého dodavatele této elektrárny jen díky tomu, že právě Česká exportní banka mu byla ochotna v roce 2009 – 2010, to je v době světové ekonomické krize, postytnout úvěr ve výši cca 12 miliard korun. A že ten úvěr nebyl “zdarma”, to mi také turecký investor nezapoměl připomenout a ani tu sumu, za kterou byl přislíben úvěr tureckému investorovi zde zmiňovat nechci, ale nebyla to nízká suma. Co však musím dodat, je, že ten úvěr, který poskytla Česká exportní banka tureckému investorovi, pomohl české firmě k získání zakázky, na jejíž provedení neměl český vývozce zkušenosti a ani kádrové zajištění. To však České exportní bance ani moc nevadilo, a ani ji to nevedlo k tomu, když už podpořila finančně tento projekt, aby si zároveň pohlídala, jak se ten projekt bude u českého generálního dodavatele odvíjet.

Já tento systém nazývám „take and go“, kdy tento přezíravý přístup České exportní banky k financovanému projektu za sebou zanechal škodu 14 miliard korun z peněz českých daňových poplatníků.

Nejsmutnější je na tom fakt, že český daňový poplatník zatím vůbec netuší, co se tu odehrálo za jeho zády s jeho 14 miliardami korun, a asi ani nebude připuštěno, aby se občané této země někdy dozvěděli, jak a čím přičiněním tato ohromná částka zmizela ze státního rozpočtu v nenávratnu.

Poučný pořad na toto téma odvysílala v roce 2018 televize Barrandov v programu „Kauzy Jaromíra Soukupa“, který divákům, kteří umí číst mezi řádky, naznačil, jak je možné přelévat peníze ze státního sektoru do soukromého podniku a pak zase zpět, a jak se tímto schématem zadělalo na zkázu projektů v zahraničí díky hazardním úvěrům poskytnutých Českou exportní bankou. Tyto projekty pak nepřežily ani čeští vývozci a ztráty českého státu pak zaplatil kdo jiný, než český daňový poplatník. Zde prosím najdete přepis onoho pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa vysílaného dne 2.5.2018 pod názvem „***Už mě štve, kolik miliardářů zbohatlo díky ČEZu! Jaromír Soukup odpálil další bombu.***“

<https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Uz-me-stve-kolik-miliardaru-zbohatlo-diky-CEZu-Jaromir-Soukup-odpalil-dalsi-bombu-534482>

Na místě je otázka, zdali musel tento projekt Adularya nevyhnutelně zkolabovat. No nemusel, jenže již ten úvod o praktikách na České exportní bance naznačil, že tu šlo především o peníze, a to ne zrovna čisté peníze.

Podstatou selhání díla výstavby elektrárny Adularya v Turecku byla skutečnost, že kotel, který byl dodán rakouskou firmou Andritz, nepracoval dobře, což se projevilo tím, že se na kotli objevila během 5 měsíců provozu prvního bloku elektrárny 3 x stejná závada, a to, že se nám vnitřek kotle zalepil spečeným popílkem. V situaci opakované vady však místo toho, aby se generální dodavatel postavil čelem k faktu, že kotel má technické závady a odtud uplatnil běžné reklamační postupy, tak se spojil s dodavatelem těchto špatně funkčních kotlů a společně vypouštěli do českého mediálního

prostoru blamáž, že za toto zalepení kotle je zodpovědný vysoký obsah chloru v uhlí. Argument, že za špatnou funkčnost kotle může vysoký obsah chloru v uhlí, bylo možno od samého začátku považovat za vědomou lež. Bohužel tímto trikem se však podařilo komplotu: vedení generálního dodavatele a rakouské firmy Andritz, aby škoda, která měla být nesena rakouským dodavatelem kotlů, že tyto ztráty se přenesly na český stát, potažmo na českého daňového poplatníka.

Protože jsem u tohoto projektu byl osobně přítomen a viděl jsem řadu velkých pochybení na straně vedení generálního dodavatele, ale taktéž nepochopitelnou ignoranci u příslušných státních institucí, podal jsem v listopadu 2018 trestní oznámení na vedení VPE. Ve svém trestním oznámení jsem popsal nejen ta pochybení vedení generálního dodavatele, ale nastínil jsem ve svém podání i případy záměrných poškození ekonomických zájmů zaměstnavatele, kde se projevovaly znaky korupce. Záměrem sepsaného popisu podezřelých kroků ve vedení VPE bylo to, aby policie ČR prověřila, zda selhání vedoucích pracovníků VPE byla způsobena jen jejich nezkušeností, a nebo za jejich nepochopitelnými rozhodnutími poškozujícími vlastní podnik stály i osobní zájmy aktérů, jako je například snaha se obohatit přijetím úplatků.

Policie však vědomě od samého začátku neprováděla veškeré standardní úkony spojené s vyšetřováním této kauzy a nevolala k výslechu ani mnou doporučené svědky, ani mne, a ani mnou identifikované podezřelé. Já jsem se snažil po dobu 4 let přimět policii k tomu, aby začala konečně vyšetřovat tento skandální případ promrhaných finančních prostředků, kde smrděla korupcí na hony, ale neuspěl jsem. Proto jsem hledal pomoc až u prezidenta republiky, a také u různých politických stran, a u protikorupčních nadací, a taktéž i u poslanců parlamentu a senátorů, a u investigativních novinářů, psal jsem články do časopisů, které dříve uveřejňovaly informace o tomto projektu, ale nikde jsem neuspěl. Byly ovšem drobné výjimky, kdy se přece jen někdo našel a pomohl mi v šíření

informací o tomto zmařeném projektu. Ale obecně mohu říci, že se mi nepodařilo dojmout někoho tímto případem se škodou 14 miliard korun natolik, aby o tomto apokalyptickém projektu natočil pořad do televize, anebo napsal článek s uvedením pravdy, anebo otiskl alespoň můj článek opírající se o pravdivá fakta.

Mnohokrát jsem se zamýšlel nad tím, proč nikdo neměl zájem, ani televize, a ani rozhlas, a ani žádné noviny o tento můj pikantní příběh s podtextem - korupce. Nedávno jsem náhodou našel odpověď na moji otázku, proč nikoho ze sdělovacích prostředků v této zemi nezajímá korupce na případu Adularya. Vysvětlení jsem našel v rozhovoru s investigativní novinářkou paní Markétou Dobiášovou, která popsala svoje zkušenosti, jak se v našich médiích zachází s choulostivými tématy, kam samozřejmě patří korupce sahající až do vysokých pater naší politiky. A to je právě ten případ Adularye. A nebudu zapírat, že zkušenosti paní Dobiášová mě přivedly k napsání tohoto mého článku.

Já zde budu citovat z tohoto článku paní Dobiášové, abych navnadil čtenáře, aby si onen rozhovor na tomto linku vyslechli:

<https://www.ac24.cz/zpravy-z-domova/rozhovor-s-investigativni-novinarkou-marketou-dobiasovou-o-cenzure-a-tlacich-v-mediich/>

„Sofistikovaná cenzura v redakcích nespočívá v tom, že by někdo přišel a nakázal vám, že tohle psát nebudete. Sofistikovaná cenzura spočívá v tom, že ‘se to nechce’. Stačí, že se to nechce... Nechce to vedení redakce, protože je to nepohodlné,“ říká v novém rozhovoru pro Svědomí národa investigativní novinářka Markéta Dobiášová“.

Za rozšířenou korupci v této zemi je třeba vidět ten důvod, že v tomto státě špatně funguje trestněprávní systém, že je možno zkrátka velmi snadno na přání politiků korupční kauzu zamést pod

koberec, tak, jak jsem tomu byl svědkem já na případu Adularya. Co si mám o tomto prohnilem systému zde myslet, když tu 4 roky tluču na vrata spravedlnosti a ta vrata jsou mi stále zavřená.

Čtyři roky nemuseli jít žádní podezřelí z případu Adularya na policii a nic tam vysvětlovat, a vezmu-li v úvahu, že již před dvěma roky byl tento případ policií odložen za souhlasného mručení Vrchního státního zastupitelství, tak všichni ti, co se přičinili o ztrátu 14 miliard korun z našich daní, tak mají klidný spánek. Jediným, kdo je dnes vyšetřován, jsem já sám. Ano vážení, já jsem dnes vyšetřován policií za to, že jsem prý nařknul vyšetřovatele za něco, co nebyla pravda. Žalujícím v tomto mém případě je dozorující státní zástupce s vyšetřovatelem z případu Adularye. Tak taková tu vládne u nás spravedlnost. Je na nás, zdali budeme nadále tolerovat, aby v našem státě tato systémová korupce nadále nacházela živnou půdu.

Miroslav Kelnar

Závěr: redakce Skrytá Pravda se nemůže zaručit za odborné výklady, kterým nerozumíme. Ale z veřejných zdrojů je na popisu autora mnoho pravdivého a měl by se tím skutečně zabývat někdo, kdo nepodléhá vládnímu tlaku správně vše vyložit dle notiček vlády, ale skutkové podstaty možného zločinu.

Informace o autorovi [Redakce Skrytá Pravda](#)